

РЕШЕНИЕ

№ 6492

гр. София, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело №
20231110140957 по описа за 2023 година

Фирма е предявило срещу С.О. установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, с искане спрямо ответника да бъде признато за установено, че дължи на ищеца сумата от 4434.05 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по щета № ***** по застраховка „Каско на МПС“, полица № ***** със срок на валидност от 23.12.2017 г. до 22.12.2018 г., за нанесени щети на МПС „Порше“, модел „Панамера“ с рег. № *****, във връзка с настъпило на 23.03.2018 г. застрахователно събитие /ПТП/, ведно със законна лихва за период от 08.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 1351.15 лева, представляваща мораторна лихва за период от 19.11.2018 г. до 01.09.2022 г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 60588/2022 г. по описа на СРС, 39 състав.

Ищецът твърди, че на 23.03.2018 г., в гр. София, при движение от кв. Суходол към кв. Люлин, на около 30 м преди Хр. „Св. Троица“, водачът на МПС „Порше“, модел „Панамера“ с рег. № ***** попада в необезопасена и несигнализирана неравност /дупка/ на пътното платно, при което на лекия автомобил са причинени щети. Бил съставен протокол за ПТП. В исковата молба е посочено, че за процесното МПС към момента на ПТП има валидна застраховка „Каско“, а за причинените от ПТП вреди при ищеца била образувана щета № ***** . Посочва се, че размерът на щетите по МПС „Порше“, модел „Панамера“ с рег. № ***** били оценени на стойност от 4434.05 лв., която сума била изплатена от ищцовото дружество на 31.08.2018 г. Към ответника била предявена регресна претенция за възстановяване на горепосочената сума с включени ликвидационни разноски,

но плащане не последвало, като ответникът е този, който отговаря за поддръжката и обслужването на пътя. Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа исковата и претендира разноски, за което представя списък по чл. 80 от ГПК.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба. Поддържа, че застрахователното обезщетение е заплатено без наличието на правно основание, като са допуснати нарушения на ОУ. Оспорва механизма на настъпване на ПТП, както и наличието на причинно-следствена връзка, като твърди и че същото е недоказано, в т.ч. че не се установява наличието на необезопасена дупка на пътното платно. Твърди, че за процесния участък С.О. редовно е изпълнявала задължението си да го поддържа, възлагайки извършване на ремонтни дейности на „Фирма, който е задължен да обезопасява пътя. Навежда доводи за съпричиняване, като водачът не бил съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Моли съда да отхвърли иска, в условията на евентуалност да намали размера на обезщетението. Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа отговора исковата и претендира разноски.

Третото лице – помагач на страната на ответника „Фирма не изразява становище по предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че процесният пътен участък, на който е настъпило ПТП, е общински път, както и че по щета № ***** по застраховка „Каско“ по застрахователна полица № ***** ищецът е заплатил застрахователно обезщетение в размер на 4434.05 лв. на 31.08.2018 г.

По делото е представен протокол № 1700801 от 23.03.2018 г., в който е посочено, че на 23.03.2018 г. в 03.15 часа в /административен адрес/, на 30 метра преди Храм „Света троица“, е настъпило ПТП с ППС с рег. № ***** , марка „Порше“, модел „Панамера“. В протокола е посочено, че процесното ПТП било реализирано, тъй като ППС с рег. № ***** се движило по ул. „Околовръстен път“ с посока на движение от кв. „Суходол“ към ж.к. „Люлин“ и на около 30 метра преди Храм „Света троица“ попада в необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на платното за движение. В протокола изрично е направено отбелязване, че мястото е било посетено от служители на МВР, направена е схема на ПТП, посочени са щетите по автомобила.

От представената по делото застрахователна полица „Каско“ № ***** от 22.12.2017 г. със срок на действие от 23.12.2017 г. до 22.12.2018 г., се установява, че МПС марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № ***** е било застраховано по посочената застраховка в Фирма.

Представена е и застрахователната преписка на Фирма във връзка с настъпилото застрахователно събитие, а именно реализираното ПТП, като към нея е приложено уведомление за щета от 23.03.2018 г., опис –заключение

по щета № ***** от 14.03.2018 г., опис –заключение по щета № ***** от 23.03.2018 г., експертиза по щета № ***** от 28.06.2018 г., както и доклад по щета № ***** от 28.06.2018 г. Представена е фактура № ***** от 15.05.2018 г., за извършен ремонт по щета № ***** на обща стойност 4434.05 лв., като към фактурата е представено и платежно нареждане от 30.08.2018 г. По делото са представени и Общи условия за застраховане на сухопътни превозни средства, без релсови превозни средства.

С писмо, ищецът е поканил ответника да възстанови платената от застрахователя сума в размер 4434.05 лв., като видно от известието за доставяне същото е било получено от ответника на 19.10.2018 г.

Представено е писмо с изх. № ***** от 12.03.2018 г. от зам. кмет на СО до Фирма, с което е възложено на третото лице ремонтни работи по /административен адрес/, /административен адрес/– ремонт на пътна настилка асфалт 200 м2, които следвало да се извършват в срок до 21.03.2018 г. Представено е и писмо с изх. № *****/1/ от 19.03.2018 г. от зам. кмет на СО до Фирма, с което е възложено на третото лице ремонтни работи по /административен адрес/, /административен адрес/– ремонт на пътна настилка асфалт 500 м2, които следвало да се извършват в срок до 28.03.2018 г. Към писмата са приложени двустранна сметка № 165 за изплащане на извършени СМР въз основа на протокол обр. 19, протокол № 847 за установяване на завършването и за заплащането на натурални видове строителни и монтажни работи от 14.06.2018 г.рекапитулация, количествена сметка, както и фактура от 14.06.2018 г.

Като свидетел по делото е разпитван свидетелят Н. Г., който посочва, че бил участвал в ПТП с автомобил автомобил „Порше“. Посочва, че при управлението на автомобила попаднал в дупка, тъй като имало много дупки и той попаднал в една, поради което се изкривили джантите от дясната страна предна и задна. Посочва, че доколкото си спомнял освен джантите нямало други повреди по автомобила. Посочва, че не си спомня с какво скорост се е движел. Свидетелят посочва, че подписът на участник едно в протокола за ПТП е негов, като негов бил и подписът в уведомлението за застрахователно събитие.

Съгласно приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, която съдът намира за пълна, компетентна и обективно изготвена, се установява, че причините за настъпване на ПТП били слените: на 23.03.2018 г. в 03.15 часа водачът на МПС марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, се движел по „Околовръстен път“ с посока на движение от кв. „Суходол“ към гр. Банкя и на около 30 метра преди Храм „Света троица“ по време на движение преминава през необезопасена и несигнализирана дупка, намираща се на платното за движение, което става причина за увреждане на автомобила. Увреждания по процесното МПС, нанесени в протокола на ПТП и отразени в уведомлението при застрахователя се намирали в пряка и причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Вещото лице посочва, че стойността необходима за възстановяван е на МПС марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към

датата на ПТП била 4659.22 лв.

По иска с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ ищецът следва да докаже наличието на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и водача на увредения автомобил; настъпило в срока на застраховката застрахователно събитие вследствие виновно и противоправно поведение на ответника /бездействието на служителите му във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на общински пътища/; претърпени от застрахования вреди в резултат на настъпилото застрахователно събитие; стойността на вредите; платено застрахователно обезщетение.

Настоящият състав намира, че от представената застрахователна полица „Каско“ № ***** от 22.12.2017 г. със срок на действие от 23.12.2017 г. до 22.12.2018 г. се установява, че по отношение на процесният автомобил е бил застрахован по посочената застраховка в Фирма.

Процесното ПТП е причинено от небезопасна и необозначена дупка на пътното платно на ул. „Боян Магесник“, като по делото е отелено за безспорно, че така посочения участък се намира на общински път. Съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 ЗОС вр. с § 7, ал. 1, т. 4 ЗМСМА общинските пътища, улиците, булевардите, са собственост на общината и то от категорията на публичната общинска собственост. Поради това за общината съществува задължение да поддържа собствеността си, която е предназначена за обслужване на населението. Съгласно разпоредбата на чл. 31 от ЗП, изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища, публична общинска собственост /чл. 8, ал. 3 от Закона/, се осъществяват от общините, като съдържанието на тези дейности е подробно определено в § 1, т. 12, 13 и 14 от Допълнителните разпоредби на ЗП, включително поддържането на пътищата като дейност по осигуряване на необходими условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, с правомощия на кмета на общината /чл. 19, ал. 1, т. 2 от ЗП/. Подобна е и разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от ЗДвП. В конкретния случай, доколкото на пътното платно е установено наличието на небезопасна и необозначена дупка, то лицата, на които е възложено от С.О. да извършат непосредствено дейностите по поддръжка на пътищата, очевидно не са изпълнили тези дейности. В резултат на това виновно бездействие, доколкото вината се предполага съгласно чл. 45, ал. 2 ЗЗД, е причинено и процесното ПТП. Поради това на основание чл. 49 ЗЗД възложителят на дейностите по ремонт и поддръжка на пътя – ответникът С.О., следва да отговаря за вредите, причинени от бездействието на лицата, на които е възложил да извършат тези дейности.

Поведението на ответника е противоправно, тъй като с бездействието на служители на ответника и на други изпълнители /доколкото част от процесната улица се поддържала от третото лице помагач/, на които общината е възложила поддържането на пътя - те не само не са отстранили съществуващата на пътя дупка, но не са и сигнализирали за опасната неравност, с цел организиране на движението около дупката по начин, осигуряващ нормалното преминаване на автомобили. От показанията на свидетеля Г., които следва да бъдат кредитирани, тъй като са обективни,

последователни, съответстващи на останалите събрани по делото доказателства и житейски логични относно главния факт на доказване /настъпването на вредоносния резултат и причината за него/ са формирани непосредствено и не са повлияни от други обстоятелства, от които се установява, че на 23.03.2018 г. г., на ул. „Околовръстен път“ процесното МПС е преминало през необезопасена и несигнализирана дупка, в резултат на което е спукало гума и увредила джантата.

Неоснователни са твърденията на ответника, че не бил установен механизма на процесното ПТП, както и причинно – следствената връзка между вредата и виновното бездействие на служителите на С.О.. По отношение на описания от ищеца механизъм на ПТП - място на настъпване, причината, връзката с увреждането в случая, ищецът проведе пълно и главно доказване на посочените факти. По делото е представен протокол № 1700801 от 23.03.2018 г., от който се установява, че на 23.03.2018 г. в 03.15 часа в /административен адрес/, на 30 метра преди Храм „Света троица“, е настъпило ПТП с ППС с рег. № *****, марка „Порше“, модел „Панамера“, като процесното ПТП било реализирано, тъй като ППС с рег. № ***** се движило по ул. „Околовръстен път“ с посока на движение от кв. „Суходол“ към ж.к. „Люлин“ и на около 30 метра преди Храм „Света троица“ попада в необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на платното за движение. Протоколът за ПТП, съставен от служител на МВР в кръга на служебните му задължения в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ. Като такъв той се ползва не само с обвързваща съда формална доказателствена сила относно авторството на материализираното в него изявление на актосъставителя, но съгласно чл. 179, ал. 1 ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя и за извършените от него и пред него действия - в този смисъл са решение № 85/28.05.2009 г. по т. д. № 768/2008 г. на ВКС, II ТО, решение № 24/10.03.2011 г. по т. д. № 444/2010 г. съставът на ВКС, I ТО, решение № 73/22.06.2012 г. по т. д. № 423/2011 г. на ВКС, I ТО и решение № 98/25.06.2012 г. по т. дело № 750/2011 г. на ВКС, II ТО и решение № 15 от 25.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 1506/2013 г., I ТО. Следователно до доказване на противното съдът е обвързан от удостоверените в протокола и извършените от длъжностното лице действия. Съгласно приетата по делото съдебно- автотехническа експертиза се установява, че причините за настъпване на ПТП били слените: на 23.03.2018 г. в 03.15 часа водачът на МПС марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, се движел по „Околовръстен път“ с посока на движение от кв. „Суходол“ към гр. Банкя и на около 30 метра преди Храм „Света троица“ по време на движение преминава през необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на платното за движение, което става причина за увреждане на автомобила. В този смисъл са и показанията на свидетеля Г., който посочва, че при управлението на процесния автомобил попаднал в дупка, тъй като имало много дупки и той попаднал в една, поради което се изкривили джантите. Макар показанията на свидетеля да не са много подробни те се подкрепят от

останалите събрани по делото доказателства, още повече, че свидетелят изрично посочи, че подписът на участник едно в протокола за ПТП е негов, като негов бил и подписът в уведомлението за застрахователно събитие. Следователно причина за настъпване на процесното ПТП е именно наличието на небезопасна дупка на пътното платно, която става причина за настъпване на произшествието, в резултат на което на марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № ***** са причинени имуществени вреди. Съгласно приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, щетите по процесното МПС се намирали в пряка и причинно-следствена връзка с настъпилото на 23.03.2018 г. произшествие в град София.

Настоящият състав намира, че при съдебно заявена претенция, съдът следва да определи дължимото се обезщетение по действителна стойност на вредата към момента на настъпването на застрахователното събитие, вкл. като ползва заключение на вещо лице. Принципът на пълната обезвреда, означава, че обезщетението има за цел да постави увредения в имущественото състояние, в което той е бил преди увреждането - да се приведе увреденото МПС в изправно и годно за движение техническо състояние. Следователно ответникът в хипотеза на регрес спрямо него заплаща само стойността на вредите, дължащи се на унищожаване или повреждане на вещта до размера на нейната действителна стойност към момента на осъществяване на застрахователното събитие. При нейното пълно или частично унищожаване тази действителна стойност се определя от пазарната цена, по която вещ от същото качество и вид може да бъде купено. Застрахователното обезщетение не може да надвишава действителната стойност на имуществото към момента на застрахователното събитие, а от своя страна действителната стойност не може да надвишава пазарната му стойност. В настоящият случай от приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза, която настоящият съдебен кредитира като компетентно изготвена, се установява, че стойността необходима за възстановяване на МПС марка „Порше“, модел „Панамера“, с рег. № *****, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП била 4659.22 лв. Общия размер на регресното вземане на ищеца възлиза на сумата от 4659.22 лв., като с оглед на диспозитивното начало в процеса, доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер от 4434.05 лв., именно в този размер искът следва да бъде уважен.

С оглед основателността на претенцията на ищеца следва да бъде разгледано наведеното с отговора на исковата молба и от третото лице помагач възражение за съпричиняване от страна на водача на увреденото МПС с оглед нарушение на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП. Настоящият състав намира, че така направеното възражение се явява неоснователно. Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. В доказателствена тежест на ответника е да установи наличието на съпричиняване от страна на увредения,

за което не само, че не се ангажирани никакви доказателства, но дори не са и направени доказателствени искания в тази насока, още повече, че с доклада по делото съдът изрично е указал, че за така посоченото обстоятелство не се сочат доказателства, поради което възражението се явява неоснователно.

По отношение на иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, настоящият състав намира, че задължението е без срок за изпълнение, към което с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. В случая видно от известието за доставяне поканата с изх. № L-2653 от 17.10.2018 г., с която ищецът е претендирал от ответника възстановяване на сумата по процесната щета е получена от ответника на 19.10.2018 г., от който момент същият е изпаднал в забава. С оглед на гореизложеното основателна се явява акцесорната претенция по чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като определено по реда на чл. 162 ГПК претендираното обезщетение за забава за периода от 19.11.2018 г. до 01.09.2022 г. възлиза на сумата в размер на 1703.59 лв., като доколкото ищецът претендира сума в по-малък размер от 1351.15 лв., то искът следва да бъде уважен в пълен размер.

По отговорността на страните за разноски:

В съответствие със задължителните тълкувателни разяснения на Тълкувателно решение № 4/2013 г. на ВКС, ОСГТК, т. 12, съдът следва да се произнесе и по разпределението на отговорността за разноски в заповедното и исковото производство. На основание чл. 78, ал. 1 във вр. ал. 8 ГПК заявителят /ищец/ има право на направените от него разноски в двете производства, като на ищеца следва да се присъдят сумите от 115.70 лв. държавна такса в исковото производство, 100 лв. юрисконсултско възнаграждение в исковото производство определено на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, 300 лв. депозит за вещо лице, 20 лв. депозит за свидетел, 115.70 лв. държавна такса в заповедното производство и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените искове от Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/ срещу С.О., с БУЛСТАТ *****, с адрес /административен адрес/, по реда на чл. 422, ал. 1 от ГПК с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че С.О. дължи на Фирма сумата от 4434.05 лв., представляваща регресно вземане по изплатено застрахователно обезщетение по щета № ***** по застраховка „Каско на МПС“, полица № ***** със срок на валидност от 23.12.2017 г. до 22.12.2018 г., за нанесени щети на МПС „Порше“, модел „Панамера“ с рег. № *****, във връзка с настъпило на 23.03.2018 г. застрахователно събитие /ПТП/, ведно със законна лихва за период от 08.11.2022 г. до изплащане на вземането, сумата от 1351.15 лева, представляваща мораторна лихва за период от 19.11.2018 г. до 01.09.2022 г. , за които вземания е издадена заповед за изпълнение по гр. д. № 60588/2022 г.

по описа на СРС, 39 състав.

ОСЪЖДА С.О., с БУЛСТАТ *****, с адрес /административен адрес/, да заплати на „Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата в размер на 701.40 лв. - разноси в исковото и заповедното производство.

Решението е постановено при участието на привлечено от ответника трето лице-помагач - „Фирма, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /административен адрес/.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____